

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק כא, כי-תשא, שיחה א'

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

במשכן היו שלושה חלקים,
בשני החלקים, החצר והקודש – עבדו הכהנים.
החלק השלישי היה קודש הקדשים,
שאליו נכנס הכהן הגדול רק ביום הכיפורים.

בחצר היו הרבה הפרעות,
הלויים תקעו בחצוצרות,
וקולות נשמעו מהבהמות,
שהיהודים הביאו להקריב קרבנות.

הרבה יותר שקט בקודש היה,
רק הכהנים יכלו להיכנס פנימה.
מנורת הזהב האירה,
וריח ערב התפשט באוויר מהחלה.

בכל בוקר באותו הזמן,
באו הכהנים אל המשכן,
והדבר הראשון שהיו צריכים,
לרחוץ את הידיים והרגליים.

בחצר, בין כל עבודה שסיימו,
לקראת העבודה הבאה שהתחילו,
לרחוץ את ידיים ורגליים הם חזרו,
כדי שלא ימותו.

אבל כאשר בקודש עבדו,
לרחוץ שוב – לא הוצרכו.
מה ההוראה מכך עבורי?
הרי בכל יהודי יש משכן רוחני.

לא רק בפנים הכהנים עבדו,
אלא את רוב העבודה בחצר הם עשו.
אנו עובדים את ה' לא רק עם הלב מבפנים,
אלא לעשות את חלקנו מבחוץ זהו רצון אלוקים.

כאשר עם כוונה מתפללים,
ובלימוד תורה מתרכזים,
מהיצר הרע לא דואגים,
כי בקדושה מוקפים.

בעבודה פנימית
עם אהבה ויראה אמיתית,
צריך רק פעם אחת לרחוץ את הידיים והרגליים,
כדי להיות מוכנים לעבוד את אבינו שבשמים.

אבל בחוץ, ששם הרע מתגבר,
דווקא שם אפשר לשנות את העולם למקום טוב יותר.
אבל הדרך להצליח היא – כאשר רוחצים
לפני כל דבר שעושים.

כאשר אנחנו "רוחצים" את עצמנו
מההפרעות שבאים אלינו,
אזי נהיה טהורים תמיד,
כדי להביא את משיח בן דוד!

***